

מ"ת 5957/12/19 - מדינת ישראל נגד מנחם נחום

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

מ"ת 5957-12-19 מדינת ישראל נ' נחום

בפני	כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מנחם נחום

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "החוק"].

וכן בקשה לפסילת רישיון המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

לטענת ב"כ המשיב אין בתיק ראיות לכאורה, ובכל מקרה ישנו פגם ראייתי שיוּרד לשורשו של עניין וחוסרים ראייתיים, ועל כן אין מקום להותיר על כנם את מעצר הבית ואת הפסילה עד תום ההליכים.

לטענת ב"כ המבקשת, בתיק ראיות לכאורה ואף קיימת עילת מסוכנות ורק מאחר והמשיב שוחרר ע"י קצין משטרה למעצר בית מלא, הוגשה בקשה למעצר כאשר לצידה מוצעת חלופת מעצר. לפיכך מבוקש להורות על מעצרו במעצר בית מלא, תוך קביעת תנאים כמפורט בבקשה למעצר. ככל והמשיב לא יוכל לעמוד בתנאים, מבוקש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

דין

ראיות לכאורה

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י).

תיק החקירה הוגש לעיוני.

לאחר שעיינתי בחומר הראיות מצאתי כי די בראיות הקיימות לשלב זה של הדיון.

המשיב בחקירתו במשטרה ציין כי בטרם עלה לרכבו "שתה 2-3 כוסות בירה" בסביבות השעה 22.45.

אף החוקר מציין בסוך חקירת המשיב כי נודף מהמשיב ריח חזק של אלכוהול.

מעיון בפלטי הנשיפה עולה כי אכן בבדיקות הראשונות שנערכו למשיב התוצאות היו "אלכוהול בפה המתן 15 דקות", שגם בכך קיימת ראייה לכאורה לשימוש באלכוהול, הרי שבבדיקה האחרונה התקבלה תוצאה של "נפח נשיפה לא מספיק".

מדו"ח המאפיינים שנערך למשיב עולה כי המשיב מציין כי שתה אלכוהול וכי כשל בבדיקת המאפיינים הן במבחן הליכה על הקן והן במבחן הבאת אצבע לאף.

בדו"ח הפעולה ציין השוטר רותם חבאני כי מהמשיב נדף ריח של אלכוהול וכי מבדיקת נשיפון שביצע השוטר מוקטה למשיב עולה כי היה תחת השפעת אלכוהול..

בדו"ח פעולה נוסף מציין השוטר בר כהן כי המשיב הכשיל את בדיקת הנשיפון.

בדו"ח פעולה של השוטר אלי מוקטה, מציין השוטר שכאשר ניגש למשיב בשטח, נדף ממנו ריח של אלכוהול, דיבור היה איטי וחזר על דבריו מספר פעמים ונראה כשיכור.

לאחר שהגיעו עם המשיב לתחנה, השוטר בר ניסה לבצע למשיב בדיקת נשיפון אך המשיב הכשיל את הבדיקה, ולכן הוא ניגש למשיב והצליח לעשות לו בדיקת נשיפון ממנה עלה אינדיקציה לשימוש באלכוהול. לאחר מכן ביצע למשיב בדיקת מאפיינים וניסה לבצע בדיקת ינשוף, אולם לאחר מס' תוצאות שכללו אלכוהול בפה הודיע למשיב כי הוא מכשיל את הבדיקה.

צפיתי בסרטי מצלמות גוף המצויים בתיק החקירה.

בנוסף למפורט לעיל, התבוננתי בצילום התרחשות שארכה כשלושים דקות בהם אמור היה המשיב להמתין על הספסל בכניסה לחדרי הבוחנים בהמתנה לחקירתו על ידי הבוחן, תוך שאיש המשטרה המצלם, עסוק בדיווח במכשיר טאבלט. המשיב מסרב לשבת ופותח במונולוג רצוף.

תוכן דבריו מלמד על אובדן בקרה עצמית, באשר בשטף דיבורו מציין קרוב לעשר פעמים כי רכבו מחדש משנת 2019, מזכיר לשוטרים קורות הסבים שלהם בשואה ומזכיר מספר פעמים את "ילדי תימן" ובנוסף נזקק לפרשות בטחוניות מעברו הצבאי...תוכן הדיבור, צורתו, התרגויותיו החוזרות ונשנות בשוטרים עולים בקנה אחד עם תיאור של אדם בגילופין אשר איבד השליטה על חצובות לשונו...או בלשון העם "איבד בלמים".

בניגוד לנטען על ידי הסנגור בדיון - מצפייה בסרטון המתעד בדיקת המאפיינים עולה כי בשוטר דייק ברישומיו.

בסרטים אף ניתן להתרשם לא רק מתוכן דבריו אלא מהאינטונציה ושפת הגוף שיש בהם להוות חיזור לראיות לכאורה לנטען בכתב האישום.

די בדו"ח הפעולה של השוטרים הרשומים באופן מפורט, בדו"ח המאפיינים ובדברי המשיב בחקירתו, בכדי לקבוע, לשלב זה של הדיון, את קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב.

הריני קובעת כי בחומר החקירה ראיות לכאורה למכביר.

אשר לטענות ב"כ המשיב לפיהן המשטרה היא זו שסירבה להמשיך לבצע למשיב את בדיקת הנשיפה ועל כן אין להסתמך על בדיקת המאפיינים ובנוסף ע"פ פסיקת ביהמ"ש המחוזי אין מקום לבצע ולהתייחס לבדיקת מאפיינים לאחר תאונת דרכים, שכן התאונה עשויה להשפיע על הבדיקה עצמה.

וכן לכך שאין להתייחס לבדיקת הנשיפון מאחר ומדובר באינדיקטור בלבד.

- לא מצאתי לקבוע כי יש בהם כדי לאיין עצם הגשת האישום ומשקלן וטבען ידונו במסגרת התיק העיקרי, יש להדגיש כי בשלב זה, אין ביהמ"ש נדרש להכנס לעובי הקורה.

פסיקה של העליון על הרשעה בשכרות על פי מאפיינים.

מסוכנות

לעניין נסיבות ביצוע העבירה, רבות כבר נכתב על המסוכנות הנובעת מנהיגה בשכרות.

כך למשל בבש"פ 10865/06 מ"י נ' אשר ישעיהו, קובע כב' השופט אדמונד לוי :

"מקובלת עלי ההשקפה, כי נגד העורר ניצבות ראיות לכאורה לכך שנהג בעת שהיה בגילופין. בתקופה שבה הולך וגדל מספרן של תאונות הדרכים, הנגרמות בעטיים של נהגים שיכורים, לא ניתן להשלים עם התנהגות מופקרת זאת, הואיל וכרוך בה מחיר דמים אותו נדרש הציבור הרחב לשלם כמעשה של יום-יום. כדי לקדם את הרעה, יש לנהוג בנהגים מסוג זה ביד קשה, ובכלל זה פסילתם מלנהוג ברכב מנועי, גם בטרם הוכרע דינם על ידי ביהמ"ש המוסמך".

בב"ש 090192/07, [מחוזי ת"א] יניב רדלייך נ' מ"י, קובעת למעשה כב' הש' אהד "חזקת מסוכנות" בכל הנוגע לנהג שיכור:

"לטעמי, עילת נהיגה בשכרות חייבת להיות עילה עצמאית לפסילה עד תום ההליכים, בלא קשר לעבר תעבורתי, בלא קשר לגיל הנהג, בלא קשר לעיסוק הנהג. כל מי שייפתס נהג בשכרות יש למנוע את

המשך נהיגתו המסכנת - מיידית."

המשיב, נוהג משנת 1985, כאשר לחובתו 34 ה"ק מהן 2 ה"ק בגין נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ולחובתו פסילה מותנית בת 3 חודשים.

יש לציין כי בנסיבות אלה לאחר הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

חסד עשתה המבקשת עם המשיב בכך שאף בבקשתה הראשונית לא עמדה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח ורק מכיוון שהמשיב שוחרר למעצר בית מלא כבר ע"י קצין המשטרה לא עמדה בבקשתה על מעצר מלא, אם הייתה מבקשת להורות על מעצר עד לתום ההליכים - הרי שהיה מקום לדון בכובד ראש לגופה של בקשה.

יתרה מזאת, המבקשת אף נקטה עם המשיב במידת הרחמים בכך שבדיון קודם הסכימה להקל עמו ולהשאירו במעצר בית לילי בלבד.

משכך ולאחר שחלף כחודש מאז הסכמה זו ולא נרשמו כל הפרות מצדו של המשיב לא מצאתי מקום בשלב זה, לאור הסכמתה הקודמת של המבקשת לשוב ולהחמיר עם המשיב והריני מורה כי החלטתי בדבר מעצר הבית הלילי ושאר הערבויות מיום 18.12.19 תעמוד בעינה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגד המשיב.

אשר לבקשה לפסילה רישיון נהיגת המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

לאור כל המפורט לעיל מצאתי כי המשך נהיגתו של המבקש עלול לסכן את שלום הציבור ועל כן נוכח האמור דלעיל, אני מורה על פסילת רישיונו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ז טבת תש"פ, 14 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.